

ПРЕС КЛИПИНГ

20-21.август 2011.

НАСЛОВИ

Комшијама дебље коверте;(стр.2)

Забрињавајући извештај НБС о економији у 2011.; (стр.3)

Повреде од посла до куће више не спадају у повреде на раду; (стр.5)

Куповна (не)моћ топи промет; (стр.6)

Није касно; (стр.8)

Нешто је труло у српском буџету; (стр.9)

За седам месеци 35 стечаја; (стр.12)

"БАЧКАПУТ" ЈОШ НИЈЕ ДОБИЛА НОВАЦ ЗА ПЛАТЕ; (стр.13)

Комшијама дебље коверте

С. Б.

Иако имају знатно мање радника, у Хрватској и Словенији фонд плата већи од српског

ПРОСЕЧНИМ зарадама Србија већ дуже време не пркоси скоро никоме из окружења, изузев Македонији. Просечан Словенац, са око 1.000 евра зараде, прима коју стотину мање од три српска просека, а Хрватска нас већ годинама шије за најмање 300 евра. Ову „неравноправност“ потврђује и поређење укупних месечних фондова зарада.

У Хрватској, тако, иако имају мање запослених, зарађују више. Запослено је укупно 1,12 милиона људи. У Србији је у радном односу 1,75 милиона грађана, око 630.000 више. Међутим, када се све плате саберу, у Хрватској се добија 838,7 милиона евра, а у Србији - 673,6 милиона евра. Њихов збир плата је од нашег већи за - четвртину.

У Словенији ради 820.000 грађана, скоро дупло мање него у Србији, а месечни фонд је - 720 милиона евра, за 50 милиона евра „тежи“ од српског. Једино запослени у рударству и сектору електричне енергије, гаса и воде могу бити срећни што им се радна књижица оверава у Србији. У збиру, од суседа имају од 20 до 52 одсто већу плату.

- Фонд зарада у Србији једино је већи у областима рударства, електричне енергије и гаса, и то је због Нафтне индустрије Србије која је поново почела експлоатацију нафте и гаса - објашњава економиста Мирослав Здравковић, уредник сајта „Макроекономија“, који је и направио упоредни преглед зарада. - Убедљиво највећа разлика је у хотелијерству. У Хрватској запослени у овој грани зарађују укупно 28,4 милиона евра, а у Србији свега 4,4 милиона, што је шест и по пута мање.

Ваља напоменути да у Србији у рударству ради 21.554 радника, а у Хрватској свега 6.528. Исто тако, док хрватско хотелијерство упошљава чак 51.259, у Србији се смештајем и храном бави 20.511 грађана. И запослени у сектору некретнина већи обрт имају у бившим републикама. У Хрватској 5.379 радника зарађује месечно укупно четири милиона евра. Наших 3.166 ангажованих у овој области месечно прими укупно 1,4 милиона евра. У Словенији ова грана доноси 3,8 милиона евра примања. Нимало утешан није ни месечни биланс научника и стручњака. У Хрватској их је око 50.000, а у Србији око 54.000, али хрватске колеге месечно зараде 45,7 милиона евра, два и по милиона евра више од Словенца, а чак 20 милиона евра више од српских научника и стручњака.

РАЗЛИКЕ

У ХРВАТСКОЈ је у грађевинарству запослено укупно 83.548 радника, скоро 10.000 више него у Србији. И они месечно приме укупно 51,7 милиона евра на име плата. Њихове колеге у Србији душло мање - 24,1 милион. У Словенији запослени у овој области месечно зараде 48 милиона евра.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/272372/Zabrinjavajuci-izvestaj-NBS-o---ekonomiji-u-2011>

ЗАБРИЊАВАЈУЋИ ИЗВЕШТАЈ НБС О ЕКОНОМИЈИ У 2011.

Забрињавајући извештај НБС о економији у 2011.

Зоран Луковић |

Укупна економска активност у другом овогодишњем тромесечју бележи стагнацију, а мањак у буџету је у првих шест месеци био већи од планираног и достигао је 60 одсто износа предвиђеног Законом о буџету за 2011. годину, оцена је садржана у августовској анализи Народне банке Србије. У случају заоштравања другог таласа кризе у САД, а посебно у земљама еврозоне, у Србији би могло доћи до раста инфлаторних притисака, смањења прилива капитала и пада динара, пише у овом документу.

Економисти ван НБС процењују да би до краја године још 200.000 људи могло да остане без посла

Прогнозе изречене почетком године да ће се у Србију улићи четири милијарде страних инвестиција, нису биле реалне. У друга три месеца стигло је мање капитала него у првом тромесечју, свега 271 милон евра. Укупно, по разним основама улагања, до сада је прилив око пола милијарде евра. Ипак, процена је да би стране директне инвестиције на глобалном нивоу могле достићи преткризни ниво и да би максимум из 2007. требало да буде остварен 2013. године.

- За Србију је у овом тренутку, када се сагледа економска реалност и показатељи, од пресудног значаја да све расположиве потенцијале и одобрена или најављена средства за развој инфраструктуре стави у функцију и крене у реализацију тих пројеката. То је у овом тренутку једини изванштан и сагледив сегмент пројеката за које постоје средства, који имају велику финансијску, економску и друштвену оправданост, а то онда доноси раст привредне активности и раст запослености - сматра економиста др Небојша Савић.

У документу се помиње број од 84.000 људи који су у овој години остали без посла. Према званичним статистичким подацима, тај број је 101.000, а према проценама струке, број оних који су остали без посла ове године може бити и целих 200.000, због фирми које су у стечају и поступку ликвидације. У сваком случају, и НБС у својој анализи незапосленост оцењује као изузетно озбиљан и велики проблем. У више лошој него доброј укупној економској ситуацији, економисти као један од добрих и охрабрујућих показатеља виде резултате извоза.

Кликни за увећање (+)

- У јуну је извоз био девет процената изнад преткризног нивоа, а увоз 21 одсто испод. У току ове, а и у наредним годинама, очекујемо да инвестиције у основне фондове, уз нето извоз, дају највећи допринос расту економске активности, што је предуслов одрживог развоја на дужи рок. Дobar пример су инвестиције у аутомобилску индустрију, које би у наредних неколико година могле директно допринети расту БДП са око два процентна поена кумулативно до 2016. године, и то пре свега захваљујући расту извоза, оцена је Бојана Марковића, вицегувернера НБС.

Укупна економска ситуација, посебно питање јавне потрошње и буџета, биће од понедељка па до краја августа основни предмет разговора Владе и делегације ММФ. Према нашим сазнањима, од Србије се очекује конкретна потврда и гаранција дисциплине у трошењу из државне касе уз потпуно држање под контролом палнираног дефицита.

- Они јасно упозоравају да у периоду који је пред нама, пошто је предизборна година, мора да се пази да се не прекораче договорени критеријуми трошења средстава из буџета, што је држава иначе урадила у претходном договору са ММФ-ом - објашњава др Јуриј Бајец, економски саветник премијера.

Економисти су сагласни да уз незапосленост, мањак у државној каси и опасност од даљег задуживања државе које ММФ по свој прилици неће толерисати, један од тешко решивих проблема остаје укупна економска виталност и активност, односно, пословни амбијент. Почетком ове године дуг привреде је био око 20 милијарди евра, а само због курсних разлика већи је чак 198 милијарди динара него 2010. Та ситуација није боља ни после шест месеци ове године.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/272574/Povrede-od-posla-do-kuce-vise-ne-spadaju-u-povrede-na-radu>

Повреде од посла до куће више не спадају у повреде на раду

Танјуг |

Запосленима који се повреде на путу од посла до куће и обратно послодавац убудуће неће плаћати пуну накнаду, јер се то неће сврставати у категорију "повреда на раду" како је до сада био случај. Пре измена Закона о здравственом осигурању, све повреде настале у доласку и одласку са посла сврставане су у "повреде на раду", а стручњаци из Министарства здравља кажу да је прихваћена дефиниција Светске здравствене организације и Међународне организације рада (МОР), према којима се повредом на раду сматра само она која је настала у самом процесу рада.

Помоћник министра здравља за међународну сарадњу и европске интеграције Петар Булат казао је да ће убудуће запослени када се повреде на тај начин ићи на класично боловање и да се таква повреда неће третирати као повреда на раду, како је до сада био случај када је послодавац накнаду компезовао са 100 одсто.

Грађевинци - најчешће жртве

Евиденција показује да се најчешће повредјују радници у индустрији и грађевинарству.

Углавном се повредјују мушкарци измедју 36 и 55 година старости, а најчешће задобијају

- То је дефиниција МОР-а, односно повреда на послу је када радник уђе у предузеће. Тако, на пример, водоинсталатер када оде на интервенцију на терен, сам пут од куће до радне организације није повреда на раду, већ кад он оде да поправи нешто у другом крају града - навео је пример Булат.

повреде шаке, прстију, ногу и то углавном у првој, преподневној смени.

Такође, указао је да нема тачних података о томе колико има повреда на раду годишње и да постоји више података и евиденција о томе.

Према подацима РЗЗО, има 20.000 повреда годишње, Инспекција рада сматра да их има 3.000 до 4.000, а Управа за безбедност на раду 1.000 или 1.600, казао је Булат.

Он је навео да је до 2005, према свим евиденцијама, било 21.000 повреда на раду годишње, што, како је оценио, није мали број. Булат је рекао да подаци у свету показују да у просеку 25 одсто укупног броја повреда чине повреде на раду.

Према његовим речима, један од разлога измена одредби Закона је тај што се често повреде од посла до куће злоупотребљавају и што радник може да се повреди у граду, а да, на пример, каже лекару да се то десило на послу.

ПОЛИТИКА ONLINE

http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Kupovna-ne_moc-topi-promet.sr.html

Куповна (не)моћ топи промет

Рачуница Уније послодаваца Србије показује да је малопродаја пала 17 одсто у поређењу са 2008. годином. – Купац постао драгоценији него икада

Пад промета

(у поређењу са 2008. годином)

	2009.	2010.	првих пет месеци 2011.
Велика трговинска предузећа	9,2%	9,9%	9,4%
Средња трговинска предузећа	10,4%	14,3%	13,1%
Мала трговинска предузећа	11,9%	14,4%	13,9%
Самосталне трговинске радње	13,4%	15,6%	16,9%
Укупно стање промета	11,3%	13,6%	13,3%

* Извор: Унија послодаваца Србије

Д. Колонџа

Када промет пада свуда, осим у радњама за социјално угрожене грађане, то је јасан знак да куповна моћ грађана опасно слаби. Ако се просечан рачун у великим трговинским ланцима истоипо десетак одсто, а у СОС маркетима је из дана у дан све више купаца, онда је то прави индикатор стања наше трговине и куповне (не)моћи грађана.

Рачуница Уније послодаваца Србије показује да је промет у малопродаји, у поређењу са 2008. годином опао 17 одсто, док је, са друге стране, промет у СОС маркетима у последњих годину дана више него удвостручен.

У водећим трговинским кућама нису вољни да јавно говоре о промету и просечном рачуну који купац направи на каси, али, како незванично сазнајемо, просечан рачун у мањим објектима износи од 350 до 450 динара, у супермаркетима од 600 до 800 динара. Дотле просечна куповина у хипермаркетима вреди од 1.800 до 2.000 динара. У малим радњама на ћошку ситуација је знатно алармантнија, па просечан рачун неретко пада и испод 200 динара, чак и на 150, због чега су многи били приморани да ставе кључ у браву.

– Истраживање малопродаје спровели смо у девет већих градова Србије. Резултати до којих смо дошли показују да, генерално, вредност просечне куповине данас у Србији износи око 350 динара, а да пад промета износи око 17 процената у поређењу са периодом пре кризе. То се, међутим, односи на веће центре, где је и стандард бољи, док је у мањим, руралним местима пад промета још драстичнији и, према нашим информацијама, износи и више од 30 одсто. Главни узрок томе је све слабија куповна моћ грађана, што аутоматски доводи и до пада тражње – оцењује Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије.

Купац је, због тога, драгоценији него икада, а трговцима понестаје маркетиншких кампања којима би их привукли. Чим су у једном трговинском ланцу увели викенд попуст од десет одсто, то су одмах урадили готово сви други. Након што су једни смислили попуст за пензионере, убрзо су им се придужили и други. Последње оружје које се још није омасовило код нас су такозване картице лојалности. Популарне на Западу и у земљама окружења, попут Хрватске,

купцима доносе олакшице. Питање је дана када ће нам у супермаркету понудити и ову „погодност”.

Вредност просечне куповине у малопродаје

(у динарима)

2008.	2009.	2010.	првих пет месеци 2011.
401,67	357,35	348,71	350,18

* Извор: Унија послодаваца Србије

Трговци кажу и да, због беспарице, потрошачи веома добро реагују на попусте, па продаја робе која је на снижењу расте и до 100 одсто. То потврђује и статистика. У агенцији за маркетиншка истраживања ГФК рекли су да су још у току протекле године многи почели куповину да планирају у складу са снижењима. Да су купци променили навике, потврђују и у водећим трговинским ланцима. Уместо артикала познатих произвођача, многи купци почели су да, због ниже цене, пазаре до јуче мало познате производе трговачких робних марки. У „Максију” су проценили да је учешће производа њихових приватних марки у промету прешло 11 одсто. У „Темпо” хипермаркетима је, у поређењу са периодом пре кризе, дошло до благог раста продаје основних намирница, али до већег пада тражње електронике, намештаја, расвете, лампи, а слично је и у „Макси” супермаркетима. Исте трендове уочили су и други трговци.

– Приметно је да се потрошачи рационалније понашају у куповини и да чешће купују артикле који су на акцијама, што директно утиче на повећану продају тих производа у односу на осталу робу – наводе у „Идеи”.

За корпу чак 1,43 плате

Према последњим подацима Министарства пољопривреде и трговине, просечна потрошачка корзпа за јун ове године износила је 56.081,80 динара, а просечна зарада без пореза и доприноса 39.322 динара. Тако је за покриће просечне потрошачке корпе било потребно 1,43 просечне плате. Посматрано по градовима, натпросечну нето-зараду у јуну 2011. године, статистика је регистровала у Смедереву (53.816 динара), Београду (49.100 динара), Новом Саду (43.823 динара) и Панчеву (43.257 динара). Просечна плата испод просека забележена је у Шапцу (39.260 динара), Ужицу (37.444 динара), Зрењанину (36.862 динара), Зајечару (36.488 динара), Крагујевцу (35.440 динара), Суботици (35.207 динара), Сремској Митровици (34.676 динара), Краљеву (33.956 динара), Нишу (33.867 динара), Ваљеву (32.642 динара) и Лесковцу (29.675 динара).

Почек и до 180 дана

Због трке за купцима у појединим трговинским ланцима почели су да одобравају одложено плаћање чеком на почек од 120 па до 180 дана. У „Максију” и „Темпу” је рачуне веће од 2.000 динара могуће платити после 90 дана, док је у „Меркатору” и „Роди” услов да се рачун измири после три месеца „цех” од 5.000 динара. У „Идеи” одобравају одложено плаћање до 120 дана за

рачуна веће од 2.000 динара, док је рекордер „Универекспорт”, у чијим је објектима износе веће од 3.000 динара могуће платити и након 180 дана.

Купцима овакав вид плаћања одговара, па учешће чекова у промету све више расте. У СОС маркетима викендом достиже 20 одсто, у „Максију” је око 10 процената, а у „Меркатору” седам одсто.

Стефан Деспотовић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Nije-kasno.sr.html>

Није касно

Неким се чини да је писање о приватизацији у Србији после десет година од њеног почетка „задоцнела памет”, јер оно што је упропашћено и покрадено не може да се врати. Према истраживању социолога Срећка Михајловића, 44 одсто грађана мисли да је приватизација „чиста пљачка”, 27 одсто да је „неужна, али да се спроводи на погрешан начин”, 26 одсто не зна да је оцени, овакву каква је подржава тек три одсто грађана.

Због тога има и оних који верују да свођење рачуна досадашње продаје друштвеног и државног капитала није узалудан посао.

Махањем податком да су неке приватизоване компаније сада највећи извозници, не може сакрити чињеница да су учинци приватизације и економске политике у протеклој деценији катастрофални. Садашњи ниво индустријског развоја Србије једва је премашио 42 одсто достигнутог из 1990. године, по вредности извоза по становнику смо на зачељу земаља у региону, а укупан дуг у девизама се приближио црвеној линији.

Дакле, држава мора да преузме и оживљава оно што су приватници, мимо очекивања, уназадили и упропастили. Надлежни тврде да се тако нешто већ чини, мада је тешко отети се утиску да се много оклевало. Поготову тамо где има сировина, људи и знања, а светско тржиште вапи за робом која може да се произведе и добро наплати.

Враћање приватизацији има смисла и зарад намиривања неких рачуна. Ниједна озбиљна демократска држава не сме дозволити да остану некажњени починиоци кривичних дела у приватизацији. А било је свега: несавесног пословања, проузроковања стечаја, злоупотреба положаја и овлашћења у привредном пословању, закључења штетног уговора, недопуштене трговине, утаје пореза и доприноса и других давања, превара, проневера, фалсификовања службених докумената, несавесног рада у служби, примања и давања мита, избегавања царинског надзора и слично.

Али, ни то није све јер у Србији није све приватизовано. У стопостотном државном власништву је још око 700 јавних предузећа. Већина их је комуналних, у власништву општина и градова, али је међу њима и оних од стратешког значаја. Не треба сметнути с ума да је завршетак приватизације у такозваном реалном сектору, али и приватизација јавних предузећа, један од услова да Србија постане чланица Европске уније.

Беспарица све више притиска државу. Разлика између приходне и расходне стране буџета тешко се држи под контролом, а мора се смањивати. Међутим, прека потреба за свежим новцем никако не сме бити разлог и оправдање да се преостало јавно богатство и јавне службе препуштају било коме и по било коју цену.

Александар Микавица

објављено: 20.08.2011.

<http://dnevnik.rs/node/41483>

Нешто је труло у српском буџету

Велика бука коју је ових дана изазвала тврдња економиста да у државној каси вероватно неће бити пара за октобарско повећање пензија и плата у јавном сектору показала је у коликој се дубиози налази буџет Србије.

Економисти су, наиме, једноставно указали на чињеницу да је минус у буџету за првих седам месеци ове године досегао скоро 90 милијарди динара и да ће – пошто до краја године јаз између прихода и расхода јавне касе по закону не сме да пређе 120 милијарди – бити тешко испунити и садашње обавезе према буџетским корисницима а камоли повећавати их. “То би значило да у наредних пет месеци минус може да расте највише шест милијарди месечно, што је немогуће јер је само у јулу разлика између прихода и расхода била 15 милијарди динара”, упозорио је економиста Мирослав Здравковић.

Влада је ово брзо демантовала, тврдећи да су паре за октобарско повећање већ обезбеђене у државној каси. Шта ће бити видеће се, али да у јавној каси дува јака промаја може се чути и од људи који послују са државном администрацијом а којима је сугерисано да што пара добију до октобра - добили су, а да се за после не зна. Олакшавајућа околност Влади ће у свему, ипак, бити то што, сва је прилика, октобарско повећање плата и пензија неће бити веће од неколико стотина динара.

Све ово дешава се у моменту када свету и Србији прети опасност од нове економске кризе, а Влада у Београду дочекује делегацију Међународног монетарног фонда у нади да ће са њим склопити нови аранжман. Основу претходног договора са ММФ-ом чинило је обећање Владе да дефицит буџета у овој години неће прећи црту од 4,1 одсто БДП-а, односно оних 120 милијарди динара. При том је и сама Влада, припремајући одбрану од нове кризе, уочила да је реч о кризи

јавног дуга и саопштила да је најбољи начин да се сачувају кредибилитет земље и прилив капитала да се Србија додатно не задужује. Државни секретар у Министарству финансија Душан Никезић каже да Влада има јасан план како да буџетски дефицит задржи у оквиру законски прописаних граница и да ће тај план саопштити ММФ-у. Додуше, није навео детаље тог плана, сем оцене да нису опали само приходи већ и расходи буџета.

Аналитичари су још пре доласка делегације ММФ-а указали да ће највећи проблем у преговорима бити чињеница да се приближавају избори. Иако до гласања има још седам-осам месеци, политичари су већ кренули у кампању, економија ће вероватно бити у првом плану, а демагошке изјаве се увелико и олако дају. Тако Ивица Дачић, попут Карића својевремено, тврди да је „жалосно” што Србија увози храну (ваљда би било боље да немамо пара да плаћамо ни храну), а Драган Ђилас да су наши радници „приморани” да раде за стране компаније за 17.000 динара, као да је те људе неко пушкама натерао на то. Како се избори буду приближавали оваква демагошка борба за радничке, сељачке и друге интересе додатно ће се распламсати и ту ће бити тешко штедети државне паре. Оливер Дулић ових је дана, рецимо, затражио додатни новац из јавне касе за субвенционисање станоградње, а таквих предизборних обећања и притисака на буџет биће све више.

Бивши потпредседник Владе Мирољуб Лабус, који има доста искуства и у пословима око буџета и у преговорима са ММФ-ом целу ситуацију је описао у две реченице: “Знате шта би било да нема тог ММФ-а? Било би много горе.”

Било би много горе од прилично лошег. Челници општина месецима уназад незванично наводе да све теже испуњавају обавезе према буџетским корисницима, а колико новца недостаје у државној каси најбоље се види на примеру Војводине. Република покрајини дугује милијарде динара и чини се нема намеру да их исплати, иако јој је то уставна обвеза, без обзира што би све то војвођанску привреду, због дуговања према приватним компанијама, могло да гурне у банкрот.

Колико је ситуација у српским јавним финансијама трула видело се ових дана кад су порезници, тражећи начина да попуне рупе у буџету, решили да поопштре контроле у кафанама и ресторанима. Потпуно неразумевајући ситуацију, помислили су да је мањак пореских прихода из угоститељства овог лета резултат изненадне и масовне кафеџијске утаје пореза, не схватајући да су сви који у овој земљи имају нешто пара отпутовали на одмор у иностранство, а да они који су остали више немају ни за пиво у кафани.

н Владимир Чворков

За седам месеци 35 стечаја

ЛЕСКОВАЦ – Од почетка 2011. године на подручју Јабланичког управног округа у стечај је отишло 35 предузећа, а у принудној ликвидацији, услед дуже блокаде жиросачуна, завршило је шест, углавном некад успешних друштвених предузећа.

- Услед лоше приватизације у већини друштвених предузећа у Јабланичком управном округу, током ове године без посла је остало око 20.000 радника, запослених у некада моћним привредним гигантима. Највише их је без посла остало у Лесковцу, Лебану и Власотинцу, а данас у Бојнику, Медвеђи и Црној Трави нема више ни једног друштвеног предузећа – истиче за „Правду“ Јовица Недељковић, секретар Самосталног синдиката за град Лесковац и више општина Јабланичког управног округа.

Међу последњима код којих је Привредни суд у Лесковцу увео стечај је доскора највећи произвођач хлеба и пецива на југу Србије, лесковачки „Умипек“. Од 27. маја после вишедневних обустава рада и наглог пропадања овог млинско-пекарског предузећа уведен је стечај, и 110 преосталих радника је завршило на евиденцији овдашње филијале Националне службе за запошљавање.

- Ту је у току поступак утврђивања стварних обавеза „Умипека“ према повериоцима, односно покушај принудне наплате код купаца брашна и сточне хране, који су из њима познатих разлога „заборавили“ да уплате „Умипек“, а реч је о позамашним средствима – истиче Божидар Стојановић председник Скупштине мањинских акционара некадашњег пекарског гиганта.

– Не верујем да ће поједина дуговања бити наплаћена зато што су и партнерске фирме, са којима је „Умипек“ пословао, отишле у стечај, а и многа спорна потраживања су застарела – наглашава Зоран Савић, један од ранијих директора лесковачког предузећа.

Нажалост, „Умипек“ није усамљени пример да се некада успешни привредни гиганти претварају у губиташе и одлазе у стечај и ликвидацију.

- Бојим се да ће до краја године због дуже несолвентности из привредног регистра бити избрисано још двадесетак фирми у овом делу југа Србије – упозорава Јовица Недељковић.

Т. Стевановић

"БАЧКАПУТ" ЈОШ НИЈЕ ДОБИЛА НОВАЦ ЗА ПЛАТЕ

ТАНЈУГ

БЕОГРАД- Радници "Бачкапута" у саставу Нибенса и поред обећања министра за инфраструктуру и енергетику Милутина Мркоњића нису добили зараде за више месеци, па ће наредних дана започети активности усмерене против АИК банке и предузећа "Боровица", упркос деловању полиције, саопштио је Самостални синдикат путара Србије.

АИК банка која је највећи финансијски поверилац Нибенс групе и "Боровица", који треба да обезбеде средства за исплату заосталих зарада, настављају са "међусобним спорењем и узајамним пребацавањем одговорности", каже се у саопштењу.

"Ако радници Бачкапута не могу да раде неће радити ни АИК банка нити Боровица", наводе председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић и председник Самосталног синдиката "Бачкапута" из Новог Сада, Ђуро Тривуновић.

Самостални синдикат путара Србије отказао је раније најављени протест путара Нибенс групе, који је био планиран за четвртак испред Председништва Србије.

Протест је отказан због одржавања у Београду фудбалске утакмице између Црвене Звезде и француског Рена, као и "Бир феста".

Полиција скуп, који је одложен, није забранила нити је било неких притисака од стране полиције, кажу у том синдикату.

Путарска предузећа Нибенс групе дугују банакама око 130 милиона евра.

Ђуршковић и седам руководиоца у путарским предузећима из "Нибенс групе", ухапшени су пре три месеца под сумњом да су од 2007. до 2010. извлачили новац из крушевачке фабрике мазива ФАМ преко других фирми које су у Ђурашковићевом власништву. Штета нанета ФАМ - у процењена је на више од 32 милиона евра.